

16. Bøssmager Wengs Enke andrager paa Forhøielse af den hende tilstaaede Pension af 1 Rd. 44 Sk. maanedlig. Da de med Andragendet følgende Actstykker oplyse, at hendes Mand har besparet Staten en betydelig Sum Penge, ved at bringe i Anvendelse en mindre kostbar Maade, hvorpaa de ældre Steenlaasgeværet indrettedes til Percussion, saa maa Udvalget indstille, at Thinget anbefaler dette Andragende til Krigsministeriet.

17. Krigssecretair Lange andrager paa Thingets Medvirkning til at erholde udbetalt et formeentlig Krav paa 150 Rd. paa Krigsministeriet. Det er ved Overretten afgjort, at her intet Retskrav er tilstede. Derimod finder Udvalget, at Billighed i høj Grad taler for, at der tages Hensyn til hans Andragende. Som Secretair ved Armeens Flanccorps's Stab henhører han utvivlsomt til den Klasse civil-militaire Embedsmænd, som man har villet anføre i Loven af 29de Martz 1852 § 5, og som saadan vilde der ved hans Afstedigelse tilkomme ham 250 Rd. Da hans Charge imidlertid ikke er udtrykkelig nævnt paa det angivne Sted (han var den eneste ved hele Armeen under denne Benævnelse), saa har Retten ikke givet ham Medhold i denne Fordring. Han har endvidere paaberaabt sig, at han den 27de Februar 1851 efter Udløbet af en Permission har meldt sig ved Overcommandoen i Flensborg, hvis Chef Generalmajor Flensborg ogsaa har holdt ham tilbage, uagtet Armeen var opløst fra 1ste Febr. at regne. Da den mundtlige Befaling af Generalmajor Flensborg imidlertid ikke er bevist i Retten, har denne holdt sig til, at ved Armeens Opløsning maatte de ved Staben midlertidigt ansatte Embedsmænd ogsaa være opslagne, uden at videre Meddelelse derom var fornøden. Udvalget indstiller derfor,

at dette Andragende henvises til Krigsministeriet.

18. Oberst Høst andrager paa at tildeles sin fulde Gage i Pension, hvilket formeentlig efter de ældre Regler for Pensionsbestemmelserne skulde tilkomme den, der har tjent i 50 Aar. Udvalget antager ikke, at denne

Regel nogenstinde er anerkjendt af Rigsdagen. Da tilmed dette Andragende engang har været forelagt Thinget, skal Udvalget tilraade, at der heller ikke denne Gang, da ingen nye Oplysninger ere fremkomne, foretages Noget i denne Sag.

19. Lieutenant af Krigsreserven Ruben andrager paa Invalidforsørgelse efter Loven af 9de April 1851 § 18 som Invalid af første Klasse. Da Udvalget antager, at det vil være umuligt for Folkethinget at gaae ind paa en Bedømmelse af, hvorvidt hver enkelt Invalid er rigtigt classificeret, kan det ikke tilraade at foretage Noget i denne Sag.

20. Hoboist Glæsnær ansøger om forhøiet Pension. Denne Mand har vel tjent i 31 Aar, men han er afstediget fort før Loven af 9de April 1851 udfom, og har derfor kun ringe Pension. Han har intet Retskrav at gjøre gjældende, og, da han aldeles ikke har deeltaget i Krigen, tør Udvalget ikke tilraade Thinget at foretage Noget med Hensyn til dette Andragende.

21. Handelshuset S. Puggaard & Co. søger om Erstatning efter uwillige Mænds Skjon for Nedlæggelsen af Gense Varder eller Tilladelse til uanset den kongelige Resolution af 1847 at undergive Erstatningspørgsmaal et Domstolenes Kjendelse. Folkethinget har allerede tidligere henvist denne Sag til Marineministeriet, hvad det sidste Spørgsmaal angaaer. Udvalget skal derfor foreslaae Thinget at gjentage sin tidligere Henviisning, saalydende:

„Forsaavidt der i det fra Handelshuset Puggaard & Co. her af Staden indgivne Andragende er begjært Tilladelse til at søge det deri omhandlede Erstatningskrav afgjort ved Rettergang, beslutter Thinget i Genhold til Grundlovens § 68 at henviser Andragendet til Marineministeriet.“

22. Anne Marie Jensen, Enke efter Dpftgsbetjent Jensen ved de kongelige Værfter, ansøger om at blive pensioneret efter Pensionsloven, istedetfor efter Loven af 9de April